RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE

nr. 5855 van 14 juli 2010
in de zaak A. 196.914/XIV-32.323

In zake : XXXXX,
wonende te 3545 HALEN,
Zilveren-Helmenstraat 80/A

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXXXX, van Kosovaarse nationaliteit, op 28 juni 2010 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het arrest nr. 44.476 van 31 mei 2010 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op het administratief dossier, aangekomen ter griffie op 2 juli 2010;

Gelet op artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat in punt 2.3 van het bestreden arrest wordt opgemerkt dat ook de rapporten die de verzoekende partij aanvoert geenszins aantonen dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert onjuist is en dat in deze rapporten ook telkens staat aangegeven dat Eulex of de KPS een onderzoek opende; dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aldus besluit dat zowel uit de informatie toegevoegd door de verzoekende partij als uit de informatie waarover het commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat zowel lokale als internationale autoriteiten in Kosovo in staat zijn effectieve bescherming te bieden; dat hieruit genoegzaam blijkt waarom de bronnen die de verzoekende partij heeft aangebracht niet vermochten de vaststellingen van de commissaris-generaal te wijzigen; dat, wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus, in punt 2.4 van het bestreden arrest wordt vastgesteld dat, in zoverre de verzoekende partij zich voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus beroept op de feiten die zij heeft aangehaald in het kader van haar

asielrelaas, zij niet aantoont dat zij zich niet onder de bescherming van haar land van herkomst kan stellen en dat zij geen enkel stuk bijbrengt dat haar bewering als zou er in Kosovo een gewapend conflict aan de gang zijn kan hard maken; dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dan ook genoegzaam motiveert waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd; dat, wat betreft het weglaten van informatie, in het bestreden arrest wordt opgemerkt dat een asielzoeker in iedere fase van het onderzoek op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze zijn asielrelaas dient weer te geven; dat aldus voldaan is aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen; dat het enige middel in die mate kennelijk ongegrond is;

Overwegende, wat betreft haar psychische gesteldheid, dat de verzoekende partij voorbijgaat aan de concrete vaststellingen van het bestreden arrest, met name dat redelijkerwijze mag verwacht worden dat zij ondanks het gebruik van medicatie en de stress tijdens de verhoren in staat is haar beweerde origine aannemelijk te maken en het juiste aantal asielaanvragen op te geven die zij in Duitsland heeft ingediend, dat een aantal van haar verklaringen niets van doen hebben met medicatie of stress en dat uit de medische attesten bovendien niet blijkt dat zij specifiek aan geheugenproblemen lijdt of dat zij in de onmogelijkheid zou verkeren om gehoord te worden; dat dit onderdeel van het enige middel dan ook niet tot de cassatie van het bestreden arrest kan leiden;

Overwegende, wat betreft de bewijzen van de moordpoging op de broer en de aanval op de vader van de verzoekende partij, dat luidens artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voorschrijft dat alle aangewende stukken dienen neergelegd te worden in de taal van de procedure zodat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen rekening diende te houden met de onvertaalde documenten die de verzoekende partij heeft neergelegd; dat het enige middel in die mate niet tot de cassatie van het bestreden arrest kan leiden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep is niet toelaatbaar.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus, na beraad, te Brussel uitgesproken op veertien juli tweeduizend en tien, door :

de HH.	C. ADAMS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	J. CASNEUF,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

J. CASNEUF. **C. ADAMS.**